

Original Article

Investigating the Factors Related to the Acceptance of the Covid-19 Vaccine by the Parents of Children Aged 5 to 12 Years

Shahin Mafinezhad¹ , Farzaneh Rashidi Fakari², Mohsen Talebzadeh³, Hasan Namdar Ahmadabad^{4,5*} , Ghasem Bayani⁶

¹ Associate Professor, Department of Pediatrics, School of Medicine, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran

² Assistant Professor, Department of Midwifery, School of Medicine, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran

³ MD student, Student Research Committee, School of Medicine, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran

⁴ Associate Professor, Vector-borne Diseases Research Center, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran

⁵ Associate Professor, Department of Pathobiology and Laboratory Sciences, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran

⁶ Assistant Professor, Department of Pediatrics, School of Medicine, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran

Abstract

Article history:

Received: 18 February 2023

Revised: 20 August 2023

Accepted: 30 September 2023

ePublished: 18 June 2024

*Corresponding author:

Hasan Namdar

Ahmabad, Department of Pathobiology and Medical Laboratory Science, School of Medicine, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran.

Email: namdar360@gmail.com

Background and Objective: In the present study, the factors related to the acceptance of the COVID-19 vaccine by the parents of children aged 5-12 years were investigated.

Materials and Methods: This web-based cross-sectional descriptive study was conducted on 340 parents of children aged 5-12 in Bojnord City in 2022. The data collection tool included the demographic profile form and the attitude and awareness form about the COVID-19 vaccine for children. The data were analyzed by descriptive statistics, chi-squared, and independent t-tests.

Results: More than 60% of parents did not want to vaccinate their children against COVID-19. Most parents declared the danger of the vaccine as their most important concern (45.9%). Besides, most parents evaluated their knowledge and awareness about the COVID-19 disease and its vaccine at an average level (57.4%). There was no significant relationship between the level of knowledge and awareness of parents and their acceptance of the COVID-19 vaccine ($P<0.05$). There was a significant relationship between the indicators of gender, age, education, and especially the level of trust in the health and treatment system with the willingness of parents to vaccinate their children ($P<0.05$).

Conclusion: It seems that concern about the safety of COVID-19 vaccines for children and lack of trust in the healthcare system are among the main reasons for the undesirable acceptance of the vaccine by parents. Public health interventions should focus on the improvement of the trust of people in the healthcare system and also the implementation of educational campaigns to address demographic factors that contribute to vaccine hesitancy.

Keywords: COVID-19 Vaccines, Child, Parents, Patient Acceptance of Health Care

Extended Abstract

Background and Objective

Vaccination of children against COVID-19 prevents their hospitalization and mortality and also can diminish its effects, such as their social isolation, interruption in education, and transmission of the virus by children to other members of society, especially vulnerable people. Moreover, it is impossible to achieve herd immunity without vaccination of children. Despite the start of the COVID-19 vaccination program for children aged 5-12 in Iran using Sinopharm and PastoCovac vaccines, parents have not shown a favorable attitude towards the vaccination of their children against this disease. Accordingly, it is necessary to determine the social, economic, and cultural factors that can affect the acceptance rate of COVID-19 vaccination by parents in order to vaccinate their children. The present study aimed to investigate the factors affecting the acceptance of the COVID-19 vaccine by the parents of children aged 5-12 years old.

Materials and Methods

The present web-based descriptive-cross-sectional study was conducted between August and September 2022 during the seventh wave of the COVID-19 disease in Iran. The data collection tool was a researcher-made questionnaire that was based on non-native questionnaires. This questionnaire included 12 items about the demographic characteristics and health status of children, 6 items about indicators related to COVID-19 among parents, 8 items about the knowledge and awareness of parents about COVID-19, 7 items about the degree of desire for vaccination of children by Sinopharm and PastoCovac vaccines, and 6 questions about measuring the attitudes of parents about the COVID-19 vaccine for children. The designed questionnaire was approved by the opinions of experts and researchers and the methods of form (qualitative and quantitative) and content (qualitative and quantitative) validity. The reliability of the questionnaire was determined via the internal consistency method using Cronbach's alpha coefficient. The calculated Cronbach's alpha coefficient for different components was higher than 0.81.

The participants were selected from the parents who referred to rural and urban healthcare centers or offices of pediatricians through the convenience sampling method. The link to the questionnaire that was created using Google Forms was provided for the volunteered parents and they were asked to complete the questionnaire. Data was extracted from the questionnaires and analyzed using GraphPad Prism software (version 9). Descriptive statistics (mean, standard deviation, frequency, and percentage), chi-squared tests, independent t-tests, and simple logistic regression were used for data analysis. It should be

mentioned that *P* values of less than 0.05 were considered statistically significant.

Results

Mean age of the participants was 35.7 ± 6.31 years and 74.4% (n=252) of them were female. More than 60% of parents did not want to vaccinate their children against COVID-19. Most of them declared the dangers of the COVID-19 vaccine for children as their most important concern (45.9%) and the unavailability of various types of COVID-19 vaccines for children in Iran as their least concern (6.2%).

Level of confidence of parents in both types of vaccines was unfavorable. Further investigations showed that the level of trust in PastoCovac is significantly lower than that of Sinopharm (2.61 ± 1.11 vs. 2.66 ± 0.92 , $P < 0.05$). Most of the parents evaluated their knowledge and awareness about the COVID-19 disease and its vaccine at an average level (57.4%). It was also found that the participants obtained this information from national radio and television (37.1%, n=126) as well as social media (WhatsApp, Telegram, and Instagram) (31.2%, n=106). There was no significant relationship between their level of awareness and acceptance of the COVID-19 vaccine ($P > 0.05$). Willingness of parents to vaccinate their children had a significant relationship with the indicators of gender, age, education, and especially the level of trust in the health and treatment system ($P < 0.05$).

Based on the results related to the measurement of the attitudes of parents towards the COVID-19 vaccine for children, the two items of "acceptance of the COVID-19 vaccine for children due to religious beliefs" (2.26 ± 0.98) and "belief in the safety of COVID-19 vaccine" (2.92 ± 0.91) received the lowest scores from the parents. However, the items "belief in prevention of COVID-19 in children through vaccination" (3.30 ± 0.99) and "belief in the existence of sufficient supervision to approve COVID-19 vaccines for children" (3.14 ± 0.97) were scored the highest by the parents.

Conclusion

It seems that doubts about the safety of COVID-19 vaccines for children and lack of trust in the healthcare system are the main reasons for the unfavorable attitude of parents towards the vaccine. Public health interventions should focus on the improvement of public trust in the healthcare system and the creation of educational campaigns to address people with specific demographic factors that are more hesitant. Further research is necessary to explore other factors that may influence parental acceptance of COVID-19 vaccine for children in different settings. Understanding these factors can improve public health strategies aimed at improving vaccination rates and ultimately controlling the spread of COVID-19 among this age group.

بررسی عوامل مرتبط با پذیرش واکسن کووید-۱۹ توسط والدین کودکان ۵ تا ۱۲ ساله

دکتر شاهین مافی نژاد^۱ ، فرزانه رشیدی فکاری^۲، محسن طالب زاده^۳، دکتر حسن نامدار احمدآباد^{۴*}، قاسم بیانی^۵

^۱ دانشیار، گروه اطفال، بیمارستان بنت‌الهدی، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران

^۲ استادیار، گروه مامایی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران

^۳ دانشجوی پزشکی، کمیته‌ی تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران

^۴ دانشیار، مرکز تحقیقات زئونوز، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران

^۵ دانشیار، گروه پاتوبیولوژی و علوم آزمایشگاهی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران

^۶ استادیار، گروه اطفال، بیمارستان بنت‌الهدی، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران

چکیده

سابقه و هدف: در مطالعه‌ی حاضر، عوامل مرتبط با پذیرش واکسن کووید-۱۹ توسط والدین کودکان ۵ تا ۱۲ ساله بررسی شد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه‌ی توصیفی مقطعی مبتنی بر وب در سال ۱۴۰۱ درباره ۳۴۰ نفر از والدین کودکان ۵ تا ۱۲ ساله شهر بجنورد انجام شد. ابزار گردآوری داده‌های پژوهش شامل فرم مشخصات دموگرافیک، فرم نگرش و آگاهی از واکسن کووید-۱۹ برای کودکان بود. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی، کای‌اسکوئر و تی مستقل استفاده شد.

یافته‌ها: بیش از ۶۰ درصد والدین تمایلی به واکسیناسیون کودک خویش در مقابل کووید-۱۹ نداشتند. اکثر والدین خطرناک بودن واکسن را مهم‌ترین نگرانی خود (۴۵/۹ درصد) اعلام کردند. اکثر والدین دانش و آگاهی خویش درباره‌ی بیماری کووید-۱۹ و واکسن آن را در سطح متوسط ارزیابی کردند (۵۷/۴ درصد). ارتباط معناداری بین سطح دانش و آگاهی والدین و پذیرش واکسن کووید-۱۹ مشاهده نشد ($P > 0.05$). ارتباط معناداری بین شاخص‌های جنسیت، سن، تحصیلات و به خصوص، میزان اعتماد به سیستم بهداشت و درمان با تمایل والدین برای واکسیناسیون کودکان وجود داشت ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری: به نظر می‌رسد که ترس از این نبودن واکسن‌های کووید-۱۹ برای کودکان و عدم اعتماد به سیستم بهداشت و درمان از دلایل اصلی پذیرش نامطلوب واکسن از سوی والدین باشد. مداخلات بهداشت عمومی باید بر بهبداد اعتماد به سیستم مراقبت‌های بهداشتی و ایجاد کارزارهای آموزشی برای رسیدگی به عوامل جمعیت‌شناسخی خاص که بیشتر دچار تردید واکسن هستند، متمرکز شود.

واژگان کلیدی: واکسن‌های کووید-۱۹، کودک، والدین، پذیرش مراقبت‌های بهداشتی توسعه بیمار

استناد: مافی نژاد، شاهین، رشیدی فکاری، فرزانه؛ طالب زاده، محسن؛ نامدار احمدآباد، حسن؛ بیانی، قاسم. بررسی عوامل مرتبط با پذیرش واکسن کووید-۱۹ توسط والدین کودکان ۵ تا ۱۲ ساله. مجله مراقبت پرستاری و مامایی ابن سینا، بهار ۱۴۰۳؛ ۳۲(۲): ۱۵۰-۱۶۱.

مقدمه

تنفسی و گوارشی می‌شود که طیف آن ممکن است از نوعی سرماخوردگی ساده تا علائم بالینی شدید از قبیل برونشیت، پنومونی، سندروم دیسترس تنفسی حاد، اختلالات انعقادی منتشر، نارسایی چندین ارگان به صورت همزمان و مرگ مغایر باشد [۱].

بیماری کووید-۱۹ که کروناویروس ۲ سندروم حاد تنفسی آن را ایجاد می‌کند، به بروز پاندمی در سراسر جهان منجر شده است و طبق اعلام سازمان بهداشت جهانی، به تهدیدی بالینی در سراسر جهان تبدیل شده است. این ویروس در انسان سبب بروز تظاهرات

وبیروس توسط کودکان به سایر افراد جامعه، بهخصوص افراد آسیب‌پذیر، پیشگیری کند [۲۰]. از طرفی، دستیابی به اینمی گلهای بدون واکسیناسیون کودکان غیرممکن است [۲۰].

حال آنکه اعتماد نکردن و تردید در واکسیناسیون علاوه بر اینکه تحت تأثیر اعتماد به اینمی و اثربخشی واکسن است، می‌تواند تحت تأثیر عوامل مختلف اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی، همچون باورهای دینی، اخبار جعلی و نادرست درباره واکسن و سطح سعادت سلامت عموم مردم باشد [۲۱-۲۳].

با وجود شروع برنامه واکسیناسیون کووید-۱۹ در کودکان ۵ تا ۱۲ ساله در ایران با استفاده از واکسن‌های سینوفارم و پاستوکوک، والدین استقبال در خور توجهی از واکسیناسیون کودکان خویش در مقابل این بیماری نکرده‌اند [۱۵]. طبق نظر مسئولان بهداشتی استان خراسان شمالی، تنها ۲۶ درصد کودکان ۵ تا ۱۲ ساله این استان هر دو دوز واکسن کووید-۱۹ را دریافت کرده‌اند [۲۵]. این میزان در قزوین برابر با ۲۰ درصد [۲۶] و در هرمزگان برابر با ۱۳ درصد [۲۷] گزارش شده است. بر این اساس، ضروری است آن عوامل اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی که می‌توانند بر میزان پذیرش واکسیناسیون کووید-۱۹ توسط والدین به منظور واکسینه کردن کودکانشان تأثیر بگذارد، مشخص شوند.

لذا مطالعه‌ی حاضر با هدف بررسی عوامل مرتبط با پذیرش واکسن کووید-۱۹ توسط والدین کودکان ۵ تا ۱۲ ساله انجام شد. به نظر می‌رسد که نتایج حاصل از این مطالعه در کنار سیاست‌های تشويقي و راهبردهای تنبیه‌ی و مجازات‌ها می‌تواند تصمیم‌گیرنده‌گان سلامت را از چالش‌های موجود درباره پذیرش واکسیناسیون در کودکان آگاه کند و به آن‌ها در اتخاذ سیاست‌ها و راهکارهای اجراشدنی برای افزایش میزان واکسیناسیون کودکان یاری رساند.

روش کار

پژوهش حاضر از نوع توصیفی مقطعی مبتنی بر وب است که در فاصله‌ی مرداد تا شهریور ۱۴۰۱ هم‌زمان با موج هفتم بیماری کووید-۱۹ در ایران انجام شد. برای تعیین حجم نمونه از مطالعه مشابه امیدوار و همکاران که در سال ۱۴۰۰ هم‌زمان با موج چهارم بیماری کووید-۱۹ در ایران انجام شده بود، استفاده شد [۱۵]. بر این اساس، با در نظر گرفتن سطح اطمینان ۹۵ درصد، خطای ۵/۳۰ درصد و با توزیع پاسخ (سطح پذیرش) ۵۰ درصد و بهره‌گیری از نرم‌افزار Online Raosoft sample size calculator (<http://www.raosoft.com/samplesize.html>)، حجم نمونه برابر با ۳۴۰ نفر از والدین کودکان ۵ تا ۱۲ ساله‌ی ساکن شهر جنورد (ایران) تعیین شد.

معیارهای ورود به مطالعه برای والدین شامل رضایت ورود به مطالعه، سن ۱۸ سال و بالاتر، دارای حداقل یک کودک با سن ۵ تا

قبل از معرفی واکسنی مؤثر علیه کروناویروس ۲ سندرم حاد تنفسی، قرنطینه‌ی سراسری و استفاده از ماسک یگانه راه کنترل همه‌گیری کووید-۱۹ بود [۲]. با این حال، ترس، استرس، افسردگی، تعطیلی، محدودیت کسب‌وکار و محرومیت از خدمات اجتماعی از مشکلات قرنطینه‌های سراسری در طول همه‌گیری کووید-۱۹ بود [۳]. بنابراین، رعایت اصول کنترل عفونت و بهبود حفاظت از کارکنان مراقبت‌های بهداشتی در کنار سیاست‌های پیشگیری از عفونت از طریق برنامه‌ی واکسیناسیون گروه‌های مختلف جمعیتی می‌تواند میزان حجم کاری واردشده به کارکنان مراقبت‌های بهداشتی را تا حد زیادی تقلیل دهد [۴].

در طول قرن‌های اخیر، واکسن‌های ایمن و مؤثر نقش مهمی در کنترل و پایان دادن به همه‌گیری‌ها داشته‌اند [۵]. به همین دلیل، دسترسی همگانی به واکسن‌های ایمن و مؤثر برای پایان دادن به همه‌گیری کووید-۱۹ ضروری است [۶]. واکسن‌های تأییدشده توسط سازمان بهداشت جهانی برای کووید-۱۹ واکسن‌های آسترازنکا، مدرنا، جانسون و جانسون، اسپوتنتیک وی، فایزر، سینوفارم و باهارات بیوتک است [۶، ۷]. در ایران نیز واکسن‌های وارداتی کوواکسین یا باهارات، آسترازنکا، اسپوتنتیک وی، پاستوکوک و سینوفارم تاکنون موفق به دریافت تأییدیه شده‌اند [۸، ۹]. از میان این واکسن‌ها، دو واکسن سینوفارم و پاستوکوک

مجوز مصرف در کودکان بالای ۵ سال را دارند [۱۰].

علی‌رغم ارائه‌ی چندین واکسن کووید-۱۹ به بازار، هنوز چالش‌های زیادی همچون عدم توزیع مناسب و عادلانه‌ی این واکسن‌ها در سراسر دنیا، بهخصوص در کشورهای کم‌درآمد، بحث‌هایی درباره‌ی ایمنی واکسن و عوارض و پیامدهای جانبی ناشی از تزریق آن، اثربخشی واکسن و اعتماد به واکسیناسیون وجود دارد [۱۱-۱۳].

تاکنون، مطالعات مختلفی میزان پذیرش واکسن‌های کووید-۱۹ را در جمعیت ایرانی بررسی کرده‌اند. این مطالعات به طور عمده، بر جمعیت بزرگ‌سال متمرکز بوده‌اند [۱۴-۱۷]. سلیمی و همکاران فراوانی تمايل به پذیرش واکسن کووید-۱۹ در ساکنان شهرهای تهران و کرمانشاه را برابر با ۶۶ درصد [۱۴] و امیدوار و همکاران میزان پذیرش این واکسن در جمعیت ایرانی را برابر با ۷۰ درصد [۱۵] گزارش کرده‌اند. در مطالعه‌ی نخستین-انصاری و همکاران میزان پذیرش برابر با ۶۹ درصد [۱۶] و در مطالعه‌ی میراحمدی‌زاده و همکاران درباره‌ی کارکنان مراقبان سلامت، میزان پذیرش برابر با ۷۰ درصد گزارش شد [۱۷].

از زمان آغاز واکسیناسیون کودکان در ایران، این دغدغه از سوی سیاست‌گذاران سلامت وجود داشته که آیا والدین از واکسیناسیون برای کودک خویش استقبال می‌کنند یا نه [۱۸، ۱۹]. واکسیناسیون کودکان در مقابل کووید-۱۹ علاوه بر اینکه می‌تواند در پیشگیری از بستری شدن و مرگ کودکان مؤثر باشد، می‌تواند از اثرهایی همچون انزواه‌ی اجتماعی آن‌ها، وقفه در آموزش، انتقال

مطبهای پزشکان متخصص اطفال، آن دسته از والدینی که تمایل به شرکت در مطالعه داشتند، لینک این فرم را از طریق رسانه‌های اجتماعی (واتس‌آپ، تلگرام و اینستاگرام) دریافت کردند. از والدین واحد شرایط خواسته شد که به صورت آگاهانه و داوطلبانه این پرسشنامه‌ای آنلاین را تکمیل کنند. پس از تکمیل پرسشنامه‌ها، اطلاعات آن دسته از پرسشنامه‌هایی که به صورت کامل و صحیح تکمیل شده بودند، استخراج و تجزیه و تحلیل شد.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، از آمار توصیفی (میانگین، انحراف معیار، فراوانی و درصد)، آزمون‌های مجدول کای، آزمون‌های t مستقل و رگرسیون لجستیک ساده استفاده شد. سطح معنی‌داری مقدار P کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. تمامی تحلیل‌ها با استفاده از نرم‌افزار گراف پد پریزم نسخه ۹ انجام شد.

نتایج

میانگین سنی شرکت‌کنندگان برابر با $6/31 \pm 35/7$ سال بود و ۷۴/۴ درصد ($N=252$) از آن‌ها زن بودند. اکثر والدین از قومیت فارس ($50/3$ درصد، $N=171$) و دارای تحصیلات دانشگاهی ($67/4$ درصد، $N=229$) بودند. حدود ۳۱/۲ درصد ($N=106$) از اعضای خانواده‌های شرکت‌کننده در این مطالعه در سیستم بهداشتی و درمانی شاغل بودند.

طبق اظهارات والدین، ۳/۲ درصد از کودکان به بیماری‌های مزمن مبتلا بودند. ۹۷/۹ درصد از کودکان واکسیناسیون منظم برنامه‌ی کشوری دوران کودکی (فلج اطفال، سه‌گانه و هپاتیت) را رعایت کرده بودند. ۵/۳ درصد از کودکان سابقه‌ی ابتلای شدید به کووید-۱۹ را داشتند. حدود ۱۲ درصد از والدین شغل خود را به‌واسطه‌ی کووید-۱۹ از دست داده بودند و درآمد حدود ۵۸ درصد از افراد به‌واسطه‌ی پاندمی کووید-۱۹ کاهش پیدا کرده بود. ۱۴ درصد از والدین اظهار کردند که یکی از اعضای خانواده یا واستگان خویش را به‌علت کووید-۱۹ از دست داده‌اند و ۳۹ درصد اعلام کردند که یکی از اعضای خانواده یا واستگانشان به‌علت این بیماری بستری شده است. همچنین، مشخص شد که بیش از ۹۴ درصد از والدین در مقابل کووید-۱۹ واکسن زده بودند.

در بررسی میزان تمایل والدین برای واکسیناسیون کودکان خویش در مقابل کووید-۱۹، نتایج این مطالعه نشان داد که بیش از ۶۰ درصد والدین تمایلی به واکسیناسیون کودک خویش در مقابل کووید-۱۹ ندارند. این در حالی بود که در حدود ۳۲ درصد از والدین اظهار کردند که حتماً کودک خود را واکسینه می‌کنند و حدود ۷ درصد اعلام کردند که در صورت الزام و محرومیت از خدمات اجتماعی، حاضر به واکسیناسیون کودک خویش هستند (شکل ۱. الف).

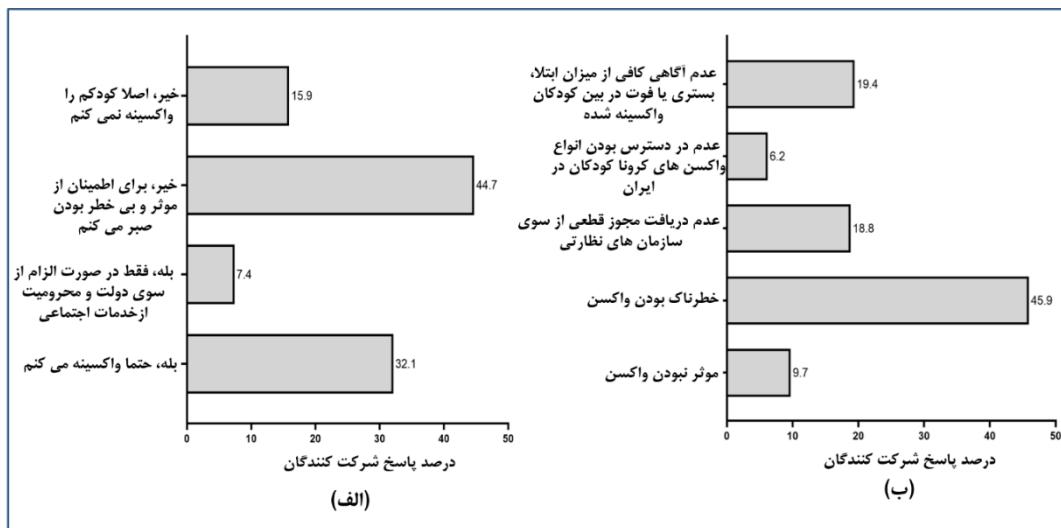
۱۲ سال، داشتن سواد خواندن و نوشتن، ساکن بودن در شهر بجنورد، دسترسی به اینترنت و معیار خروج از مطالعه شامل تکمیل نکردن پرسشنامه‌های مطالعه بود.

ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه‌ی محقق‌ساخته‌ای بود که از پرسشنامه‌های غیربومی الگو گرفته بود [۲۹، ۲۸]. پرسشنامه‌ی طراحی شده دارای ۱۲ سؤال درباره اطلاعات جمعیت‌شناختی و وضعیت سلامت کودکان، ۶ سؤال برای شاخص‌های مرتبط با کووید-۱۹ در بین والدین، ۸ سؤال در ارتباط با دانش و آگاهی والدین راجع به کووید-۱۹ بر اساس طیف لیکرت پنج‌درجه‌ای (بسیار زیاد، زیاد، متوسط، کم و بسیار کم) و ۷ سؤال مرتبط با میزان تمایل برای واکسیناسیون کودکان با استفاده از واکسن‌های سینوفارم و پاستوکوک بود. همچنین، در این پرسشنامه، به‌منظور بررسی نگرش والدین به واکسن کووید-۱۹ برای کودکان، از ۶ سؤال با طیف لیکرت پنج‌درجه‌ای (کاملاً موافق، موافق، نظری ندارم، مخالفم و کاملاً مخالفم) استفاده شد. برای تعیین روایی، از روش‌های بررسی صوری (کیفی و کمی) و روایی محتوا (کیفی و کمی) استفاده شد.

به‌منظور بررسی روایی صوری کیفی، با ۱۰ نفر از والدین به‌صورت چهره‌به‌چهره مصاحبه شد و روایی صوری کیفی با توجه به سطح دشواری، بررسی میزان تناسب و بررسی ابهام، ارزیابی شد. تمام شرکت‌کنندگان بیان کردند که تمامی گویی‌های پرسشنامه ساده، واضح و مرتبط با اهداف است. به‌منظور روایی صوری کمی از ضریب تأثیر آیتم استفاده شد. ابتدا، برای هریک از گویی‌های ابزار، طیف لیکرت پنج‌قسمتی (از کاملاً مهم است=۵ امتیاز تا اصلاً مهم نیست=۱ امتیاز) قرار داده شد. امتیاز تأثیر بالاتر از ۱/۵ (حداکثر امتیاز تأثیر برابر با ۴/۵۶ و حداقل آن برابر با ۲/۳ بود) برای هر گویی قابل قبول در نظر گرفته شد.

برای بررسی روایی محتوا، پرسشنامه در اختیار ۱۰ نفر از اعضای هیئت علمی پرستاری، مامایی و متخصص اطفال دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی که با مطالعات توصیفی آشنا بودند، قرار داده شد و از آن‌ها خواسته شد که پس از مطالعه‌ی ابزار، دیدگاه‌های اصلاحی خویش را به‌صورت کتبی ارائه دهند. روایی محتوا برای پرسشنامه‌ی طراحی شده از ۰/۶۶ تا ۰/۸۳ محاسبه شد. در مطالعه‌ی حاضر، پایایی پرسشنامه با استفاده از روش همسانی درونی و با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ تعیین شد. ضریب آلفای کرونباخ برای مؤلفه‌های مختلف بالاتر از ۰/۸۱ محاسبه شد.

پس از تأیید روایی و پایایی پرسشنامه‌ی طراحی شده با بهره‌گیری از نظر کارشناسان و محققان صاحب‌نظر، این پرسشنامه با استفاده از فرم‌های گوگل ساخته شد. والدین از طریق روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. بدین منظور، با مراجعه به مراکز جامع خدمات سلامت روستایی و شهری و همچنین،

شکل ۱: تمایل والدین برای واکسیناسیون کودکان در مقابل کووید-۱۹ و نگرانی‌های آن‌ها از تجویز واکسن. (الف) میزان تمایل والدین برای واکسیناسیون کودکان، (ب) نگرانی‌های آن‌ها از تجویز واکسن

تلوزیون ملی ($N=126$) و رسانه‌های اجتماعی (واتس‌آپ، تلگرام، اینستاگرام و...) ($N=37/1$ درصد، $N=106$ درصد، $N=31/2$ درصد، $N=45/9$ درصد) کسب کرده‌اند. در بررسی ارتباط میان میزان دانش و آگاهی والدین از بیماری کووید-۱۹ یا واکسن کووید-۱۹ و پذیرش واکسیناسیون برای کودک ۵ تا ۱۲ ساله، نتایج نشان داد که ارتباط معناداری بین سطح دانش و آگاهی والدین از این بیماری و واکسن آن و پذیرش واکسن کووید-۱۹ وجود ندارد ($P > 0.05$).

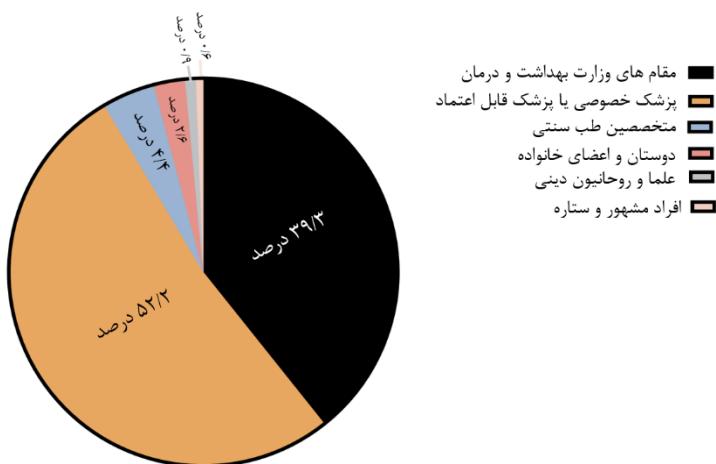
در آنالیزهای آماری بیشتر، ارتباط بین تمایل والدین برای واکسیناسیون کودکان خویش و ویژگی‌های جمعیت‌شناسختی و تعدادی از شاخص‌های مرتبط با کووید-۱۹ بررسی شد. آنالیزها نشان داد که بین شاخص‌های جنسیت، سن، تحصیلات و اعتماد به سیستم بهداشت و درمان با تمایل والدین برای واکسیناسیون کودکان ارتباط معناداری وجود دارد ($P < 0.05$)؛ در حالی که این ارتباط معنادار راجع به سایر شاخص‌های بررسی شده مشاهده نشد (جدول ۱). بر این اساس، نتایج نشان می‌دهد که شناس پذیرش واکسن از سوی والدی با جنسیت آقا، با سن ۴۱ سال و بالاتر، با سطح تحصیلات ابتدایی و میزان بالاتری از اعتماد به سیستم بهداشت و درمان بالاتر از سایر والدین است.

آن دسته از متغیرهای مستقلی که در آزمون کای‌اسکوئر، بین آن‌ها و پذیرش واکسیناسیون ارتباط معناداری مشاهده شد، در مدل رگرسیون لجستیک ساده بررسی شدند. نتایج این آنالیزها نشان داد که به صورت معناداری، میزان پذیرش واکسیناسیون کودکان در خانه‌ها کمتر از آقایان است (نسبت شناسی برابر با 0.48). پذیرش واکسن در بین والدین با گروه سنی 31 تا 40 سال در مقایسه با گروه سنی 41 سال و بالاتر، به صورت معناداری بیشتر بود ($P < 0.05$). درباره‌ی ارتباط بین متغیرهای اعتماد به سیستم بهداشت و درمان و شناس پذیرش واکسن، مشخص شد که افراد با

در بررسی مهم‌ترین نگرانی والدین راجع به تجویز واکسن کووید-۱۹ برای کودکان، نتایج نشان داد که اکثر والدین خطرناک بودن واکسن کرونا برای کودکان را مهم‌ترین نگرانی ($45/9$ درصد) و در دسترس نبودن انواع واکسن‌های کرونا برای کودکان در ایران را کمترین نگرانی ($6/2$ درصد) خویش اعلام کردند (شکل ۱. ب). در بررسی میزان اعتماد والدین به این واکسن‌ها، نتایج نشان داد که میزان اعتماد به هر دو نوع واکسن در سطح نامطلوبی است. بررسی‌های بیشتر نشان داد که میزان اعتماد به پاستوکوک به صورت معناداری، کمتر از سینوفارم است ($1/11 \pm 2/61$ در مقابل $0/92 \pm 2/66$). بیش از 35 درصد از والدین اظهار کردند که در صورت تزریق واکسن کرونا به کودک خویش، واکسن سینوفارم را انتخاب خواهند کرد و $25/6$ درصد واکسن پاستوکوک را انتخاب کردند. $16/8$ درصد اعلام کردند که تفاوتی بین دو واکسن قائل نیستند و برایشان فرق نمی‌کند کدام واکسن به کودکان آن‌ها تزریق شود و $22/1$ درصد عنوان کردند که هیچ‌یک از این واکسن‌ها را تزریق نخواهند کرد.

در بررسی این موضوع که چه فرد یا گروهی می‌تواند والدین را به واکسیناسیون کودکان خویش در مقابل کووید-۱۹ ترغیب کند، نتایج نشان داد که پزشک خصوصی افراد یا پزشکی که والدین به او اطمینان دارند ($52/2$ درصد موارد) و همچنین، تأکید مقام‌های وزارت بهداشت و درمان ($39/3$ درصد) بیشترین و اشخاص مشهور و ستاره ($0/6$ درصد) کمترین میزان اعتماد والدین را در این زمینه جلب کرده‌اند (شکل ۲).

در بررسی میزان دانش و آگاهی والدین درباره‌ی بیماری کووید-۱۹ و واکسن آن، اکثر والدین اطلاعات خویش را در سطح متوسط ($57/4$ درصد، $N=195$) ارزیابی کردند. همچنین، مشخص شد که افراد حاضر در مطالعه بیشتر این اطلاعات را از رادیو و

شکل ۲: گروههای مؤثر بر ترغیب والدین به واکسیناسیون کودکان

جدول ۱: ارتباط بین متغیرهای جمعیت‌شناختی-بالینی و تمایل به واکسیناسیون برای کودکان ۵ تا ۱۲ ساله با استفاده از آزمون مجذور کای

متغیر	مقیاس P	نسبت شانس	
جنسيت	۰/۰۰۳	۰/۴۷	زن
		۱	مرد
سن	۰/۰۰۷	۰/۵۷	۳۰ و کمتر از ۳۰ سال
		۰/۴۰	۳۱-۴۰ سال
		۱	۴۱ سال و بالاتر
تحصیلات	۰/۰۴۷	۳/۵۵	ابتدایی
		۰/۹۵	متوسطه
		۱	دانشگاهی
قومیت	۰/۱۶	۰/۸۶	فارس
		۲/۱۶	ترکمن
		۱/۳۳	کرمانج
		۱	ترک
میزان درآمد سالیانه	۰/۰۸۴	۰/۸۷	کم
		۱/۰۰	متوسط
		۱	بالا
سابقه‌ی فوت یکی از اعضای خانواده	۰/۱۵	۱/۶۳	بلی
		۱	خیر
شاغل بودن اعضای اصلی خانواده در نظام بهداشت و درمان	۰/۰۸۱	۱/۰۴	بلی
		۱	خیر
سابقه‌ی بستری شدن یکی از اعضای خانواده	۰/۰۹	۰/۹۶	بلی
		۱	خیر
سابقه‌ی قبلی عفونت کودک با کووید-۱۹	۰/۰۳۱	۰/۹۶	بله، بدون علائم
		۰/۷۱	بله، با علائم خفیف
		۰/۴۵	بله، با علائم شدید
		۱	خیر
اعتماد به سیستم بهداشت و درمان	< ۰/۰۰۱	۰/۱۷۶	کم
		۰/۳۵	متوسط
		۱	زیاد

«اعتقاد به بی خطر بودن واکسن کرونا برای کودکان» (0.91 ± 0.92) از سوی والدین کمترین امتیاز و گویه‌های «اعتقاد به پیشگیری از کرونا در کودکان به واسطه‌ی واکسیناسیون» (0.99 ± 0.30) و «اعتقاد به وجود نظارت‌های کافی برای تأیید واکسن‌های کرونا برای کودکان» (0.97 ± 0.14) بالاترین امتیاز را کسب کردند (شکل ۳).

سطح کم یا متوسط اعتماد در مقایسه با افراد با سطح اعتماد بالا، به صورت معناداری، تمایل بیشتری به پذیرش واکسن دارند. بررسی‌ها نشان داد که در زمینه‌ی سایر متغیرها، ارتباط معناداری وجود ندارد ($P > 0.05$) (جدول ۲).

نتایج مرتبط با سن‌جنس نگرش والدین به واکسن کوید-۱۹ برای کودکان، نشان داد که دو گویه‌ی «پذیرش واکسن کرونا برای کودکان به واسطه‌ی اعتقادات مذهبی» (0.98 ± 0.26) و

جدول ۲: میزان شанс پذیرش واکسن در متغیرهای بررسی شده با استفاده از مدل رگرسیون لجستیک

P-value	Confidence Interval	Odds Ratio	Std. Error	B	متغیرها
0.003	0.29-0.79	0.484	0.251	-0.725	جنسيت
فرنس	فرنس	1	فرنس	فرنس	
0.144	0.91-1.88	1.308	0.184	0.269	سن
0.002	1.38-4.39	2.468	0.294	0.903	
فرنس	فرنس	1	فرنس	فرنس	تحصیلات
0.095	0.39-1.07	0.652	0.255	-0.426	
0.849	0.58-1.55	0.953	0.250	-0.047	داشتگاهی
فرنس	فرنس	فرنس	فرنس	فرنس	
<0.001	2.09-4.79	2.172	0.211	1.154	اعتماد به
<0.001	3.75-10.64	6.322	0.265	1.844	سیستم بهداشت
فرنس	فرنس	1	فرنس	فرنس	و درمان

شکل ۳: میانگین نمرات نگرش والدین به واکسن کوید-۱۹ برای کودکان

مطالعه، نگرش والدین به واکسیناسیون کودکان ۵ تا ۱۲ ساله و عوامل موثر بر پذیرش آن را بررسی کردیم. نتایج این مطالعه نشان داد که بیش از ۶۰ درصد از والدینی که دارای کودک ۵ تا ۱۲ ساله بودند، تمایلی به واکسیناسیون کودک خویش در مقابل کوید-۱۹ نداشتند. این در حالی است که در

هرچند مطالعات متعددی در زمینه‌ی عوامل مؤثر بر پذیرش واکسن کوید-۱۹ در میان جمعیت‌های ایرانی صورت گرفته، به نگرش والدین به واکسیناسیون کودکان در مقابل کوید-۱۹، به خصوص کودکان ۵ تا ۱۲ ساله، کمتر توجه شده است. در این

بحث

شده بودند، در مقایسه با واکسن‌های چینی و واکسن‌هایی که در خارج از کشور تولید شده بودند، اعتماد بیشتری را جلب کردند [۳۰]. نتایج مطالعاتی در جمعیت ایرانی نشان داد که اعتماد به سیستم سلامت می‌تواند پیش‌بینی کننده‌ی پذیرش واکسیناسیون در مقابل کووید-۱۹ باشد [۱، ۸]. در توافق با این مطالعه، نتایج ما نیز نشان داد که ارتباط معناداری بین میزان اعتماد والدین به نظام بهداشت و درمان و پذیرش واکسیناسیون وجود دارد. نتایج مطالعه‌ای مروری نشان داد که یکی از عوامل بالقوه مؤثر بر پذیرش واکسن کووید-۱۹ و تردید درباره‌ی آن اعتماد به نظام بهداشت و درمان است [۴۰].

نتایج ما نشان داد که اکثر والدین اطلاعات خویش از بیماری کووید-۱۹ و واکسن آن را در سطح متوسط ارزیابی می‌کنند. این در حالی است که در مطالعه‌ای در ایران، دانش و نگرش مردم درباره‌ی کووید-۱۹ در زمان شیوع آن، در سطح بالایی بوده است [۴۱]. در بررسی ارتباط میان میزان دانش و آگاهی والدین از بیماری کووید-۱۹ یا واکسن کووید-۱۹ و پذیرش واکسیناسیون برای کودک ۵ تا ۱۲ ساله، نتایج نشان داد که ارتباط معناداری بین سطح دانش و آگاهی والدین از این بیماری و واکسن آن و پذیرش واکسن کووید-۱۹ وجود ندارد. به خلاف مطالعه‌ای ما، در مطالعه‌ای در چین، افرادی که دانش بالاتری از بیماری کووید-۱۹ داشتند، تمایل بیشتری به دریافت واکسن کووید-۱۹ نشان دادند [۴۲].

نتایج ما نشان داد که مرد بودن، داشتن سن کمتر از ۴۱ سال و تحصیلات پایین‌تر به صورت معناداری، تمایل والدین به واکسیناسیون کودکان در مقابل کووید-۱۹ را افزایش می‌دهد. این در حالی بود که قومیت، سطح درآمد خانوار، شاغل بودن یکی از اعضای خانواده در مجموعه‌ی بهداشت و درمان، بستری شدن یا فوت یکی از اعضای خانواده به علت کووید-۱۹ و سابقه‌ی عفونت قبلی کودک ۵ تا ۱۲ ساله با کووید-۱۹ تأثیر معناداری بر پذیرش واکسیناسیون کووید-۱۹ از سوی والدین نداشت (جدول ۱). این در حالی بود که در مطالعه‌ای که در عربستان سعودی صورت گرفت، شاخص‌هایی همچون جنسیت، سن، تحصیلات، سطح درآمد خانوار، شاغل بودن اعضای خانواده به عنوان مراقب بهداشتی و ابتلای یکی از اعضای خانواده به فرم شدید بیماری کووید-۱۹ از جمله عواملی ذکر شدند که می‌توانند بر میزان پذیرش واکسیناسیون کودکان از سوی والدین تأثیرگذار باشند [۲۹]. در مطالعه‌ای که القرم و همکاران انجام دادند، جنسیت و سطح تحصیلات دو عامل تأثیرگذار بر پذیرش واکسیناسیون کووید-۱۹ از سوی والدین ذکر شد؛ ولی به خلاف مطالعه‌ای ما، آن‌ها نشان دادند که سن والدین تأثیری بر پذیرش واکسیناسیون ندارد [۴۳]. همچنین، در مطالعه‌ای دیگر، لی و همکاران گزارش کردند که سن شاخصی تأثیرگذار بر پذیرش واکسن کووید-۱۹ از سوی والدین نیست [۴۴]. لین و همکاران به خلاف مطالعه‌ای ما، نشان دادند که سطح درآمد خانوار ارتباط

مطالعات قبلی، میزان پذیرش واکسن کووید-۱۹ از سوی بالغان در جمعیت‌های مختلف، از جمله جمعیت ایرانی، بیش از ۶۰ درصد گزارش شده است [۱۴، ۱۷، ۱۵]. میزان پذیرش والدین برای واکسیناسیون کودکان در مقابل کووید-۱۹ در چین [۴]، کره‌ی جنوبی [۵] و انگلستان [۳۰]، بالاتر از ۴۰ درصد بود. این در حالی است که مطالعاتی درباره‌ی کشورهای خاورمیانه، درصد پذیرش واکسیناسیون را در این کشورها، در محدوده‌ی مطالعه‌ی ما و در محدوده‌ی ۲۷ تا ۳۷ درصد گزارش کرده‌اند [۶، ۲۷].

در بزرگ‌سالان، ترس و اضطراب ناشی از ابتلاء کووید-۱۹ و پیامدهای ناگوار آن سبب شده است که این گروه سنی رفتارهای پیشگیرانه و پروتکلهای بهداشتی را رعایت کنند [۳۲، ۳۱]. اما در گروه سنی کودکان، گزارش‌ها و عوارض مشاهده‌شده‌ی ناشی از ابتلاء به کووید-۱۹، به خصوص در سال‌های ابتدایی شروع پاندمی، این اقدامات پیشگیرانه از جمله تمایل به پذیرش واکسن را تحت تأثیر قرار داده است. گزارش‌های منتشرشده اعلام کرده‌اند که در مقایسه با بزرگ‌سالان، کووید-۱۹ در کودکان با پیش‌آگهی مناسبی همراه است و در اکثر موارد، کودکان علائم خفیف تا متوسط تنفسی و گوارشی را نشان می‌دهند و با روش‌های درمانی ساده، بیماری قابل کنترل و بهبود است [۳۴، ۳۳].

در مطالعه‌ی حاضر، والدین مهم‌ترین نگرانی خویش از واکسیناسیون کودکان در مقابل کووید-۱۹ را خطرناک بودن واکسن ذکر کردند. نگرانی از این‌نحوه واکسن‌های کووید-۱۹ برای کودکان و بروز عوارض جانبی جدی به دنبال واکسیناسیون در مطالعات مختلف، مهم‌ترین دلیل تأخیر یا امتناع والدین از واکسیناسیون ذکر شده است [۳۷-۳۵]. با توجه به اینکه مطالعات اخیر ما نشان داد که دریافت واکسن‌های سینوفارم و پاستوکوک برای کودکان ۵ تا ۱۲ ساله عوارض جانبی جدی ایجاد نمی‌کند، انتشار نتایج این شکل از تحقیقات می‌تواند میزان اعتماد والدین برای پذیرش واکسن کووید-۱۹ را تا حد زیادی افزایش دهد [۳۸].

نتایج مطالعه‌ی حاضر نشان داد که عامل اعتماد والدین و ترغیب آن‌ها به واکسیناسیون کودکان در مقابل کووید-۱۹، پژوهش خصوصی افراد یا پژوهش معتمد والدین بود، اما در مطالعات مشابه، قابل اعتمادترین گروه برای والدین بهمنظور ترغیب آن‌ها به واکسینه کردن کودکان پژوهشکان، سازمان‌های حرفه‌ای مراقبت‌های بهداشتی و دولت هستند [۳۵].

نتایج مطالعه‌ی حاضر نشان داد که میزان اعتماد به پاستوکوک به عنوان واکسن تولید داخل به صورت معناداری، کمتر از سینوفارم به عنوان واکسن وارداتی است. به خلاف مطالعه‌ی ما، مطالعه‌ای که در چین انجام شد، نشان داد که اکثر افراد واکسن کووید-۱۹ ساخت داخل را به واکسن کووید-۱۹ وارداتی ترجیح می‌دهند [۳۹]. در ایالات متحده نیز واکسن‌هایی که در درون کشور تولید

بهداشتی و ایجاد کارزارهای آموزشی برای رسیدگی به عوامل جمعیت‌شناختی خاص که بیشتر دچار تردید درباره‌ی واکسن هستند، متمرکز شود. تحقیقات بیشتر برای کشف عوامل دیگری که ممکن است بر پذیرش واکسن کووید-۱۹ از سوی والدین برای کودکان در محیط‌های مختلف تأثیر بگذارد، ضروری است. درک این عوامل می‌تواند راهبردهای بهداشت عمومی را با هدف بهبود نرخ واکسیناسیون و در نهایت، کنترل شیوع کووید-۱۹ در میان این گروه سنی ارتقا دهد.

منتسبی با قصد آن‌ها برای واکسیناسیون در مقابل کووید-۱۹ دارد.
[۴۵]

پژوهش حاضر دارای محدودیت‌هایی است. این مطالعه تنها محدود به شهرستان بجنورد است و سایر شهرستان‌های استان خراسان شمالی یا سایر استان‌های کشور را بررسی نکرده است و نتایج آن ممکن است تحت تأثیر عوامل فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی شهرستان بجنورد قرار گرفته باشد. در ضمن، حجم نمونه‌ی این مطالعه در مقایسه با مطالعه‌های مشابه، کم است. با توجه به اینکه نظرسنجی به صورت آنلاین و بر اساس نمونه‌ی دردسترس انجام شد، سوگیری در انتخاب نمونه را می‌توان در مواردی همچون محل سکونت، جنسیت و شاغل بودن اعضا خانواده در سیستم بهداشتی و درمانی، وضعیت اقتصادی و اجتماعی مشاهده کرد. در ضمن، کسانی که آشنایی کمتری با فضای مجازی داشتند، نمی‌توانستند در مطالعه شرکت کنند، هرچند تلاش شد در این موارد، از طریق حضور در مراکز جامع خدمات سلامت روسایی و شهری و مطب متخصصان اطفال و راهنمایی والدین داوطلب، به آن‌ها در تکمیل پرسشنامه کمک کرد. یکی دیگر از محدودیت‌های این مطالعه این است که این مطالعه فقط قصد و نیت واکسیناسیون کووید-۱۹ و نه جذب و برداشت آن را بررسی کرده است. بنابراین، نتایج باید با احتیاط تفسیر شود؛ زیرا قصد و نیت هرگز کاملاً پیش‌بینی‌کننده‌ی رفتار واقعی افراد نیست.

تشکر و قدردانی

این مقاله مستخرج از پایان‌نامه‌ی دوره‌ی پزشکی عمومی است که در شورای پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی با کد رهگیری ۴۰۰۰۲۹۲ تصویب شده است. نویسنده‌گان این مقاله مراتب سپاس و قدردانی خویش را از همکاران معاونت پژوهشی دانشکده‌ی پزشکی اعلام می‌کنند.

تضاد منافع

نویسنده‌گان این مقاله هیچ تضاد منافعی ندارند.

ملاحظات اخلاقی

اجرای این طرح پژوهشی مجوز کمیته‌ی اخلاق دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی (کد اخلاق IR.NKUMS.REC.1401.019) را کسب کرد.

سهم نویسنده‌گان

تمام نویسنده‌گان در انجام مراحل پژوهش و نگارش مقاله سهمیم بوده‌اند.

حمایت مالی

معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی از این مطالعه حمایت کرده است (شماره گرنت: ۴۰۰۰۲۹۲).

نتیجه‌گیری

به نظر می‌رسد که ترس از این نبودن واکسن‌های کووید-۱۹ برای کودکان و عدم اعتماد به سیستم بهداشت و درمان از دلایل اصلی پذیرش نامطلوب واکسن از سوی والدین است. مداخلات بهداشت عمومی باید بر بهبود اعتماد به سیستم مراقبت‌های

REFERENCES

1. Jagtap VS, More P, Jha U. A review of the 2019 novel coronavirus (COVID-19) based on current evidence. *The Pharma Innovation Journal*. 2019;9(4):7-10.
2. Li Y, Undurraga EA, Zubizarreta JR. Effectiveness of localized lockdowns in the COVID-19 pandemic. *Am J Epidemiol*. 2022;191(5):812-24. [PMID: 35029649 DOI: 10.1093/aje/kwac008](#)
3. Loades ME, Chatburn E, Higson-Sweeney N, Reynolds S, Shafran R, Brigden A, et al. Rapid systematic review: the impact of social isolation and loneliness on the mental health of children and adolescents in the context of COVID-19. *J Am Acad Child Adolesc Psychiatry*. 2020; 59(11):1218-39. [PMID: 32504808 DOI: 10.1016/j.jaac.2020.05.009](#)
4. Nasrabadı AN, Shali M, Ghorbani A, Matourypour P, Khalilabad TH. Challenges with healthcare workers' protection during the COVID-19 pandemic in Iran. *Br J Oral Maxillofac Surg*. 2021;59(3):114-17. [PMID: 33579542 DOI: 10.1016/j.bjoms.2020.10.007](#)
5. Stöhr K. Vaccinate before the next pandemic? *Nature*. 2010;465(7295):161. [PMID: 20463719 DOI: 10.1038/465161a](#)
6. Tse LV, Megarck RM, Graham RL, Baric RS. The current and future state of vaccines, antivirals and gene therapies against emerging coronaviruses. *Front Microbiol*. 2020;11:658. [PMID: 32390971 DOI: 10.3389/fmicb.2020.0065](#)
7. Xia S, Zhang Y, Wang Y, Wang H, Yang Y, Gao GF, et al. Safety and immunogenicity of an inactivated SARS-CoV-2 vaccine, BBIBP-CorV: a randomised, double-blind, placebo-controlled, phase 1/2 trial. *Lancet Infect Dis*. 2021;21(1):39-51. [PMID: 33069281 DOI: 10.1016/S1473-3099\(20\)30831-8](#)
8. Vaezi A, Meysamie A. COVID-19 vaccines cost-effectiveness analysis: a scenario for Iran. *Vaccines*. 2021;10(1):37. [PMID: 35062698 DOI: 10.3390/vaccines10010037](#)
9. Maserat E, Keikha L, Davoodi S, Mohammadzadeh Z. E-health roadmap for COVID-19 vaccine coverage in Iran. *BMC public health*. 2021;21(1):1-11. [PMID: 34301231 DOI: 10.1186/s12889-021-11419-y](#)
10. Persad G, Peek ME, Emanuel EJ. Fairly prioritizing groups for access to COVID-19 vaccines. *JAMA*. 2020;324(16):1601-2. [PMID: 32910182 DOI: 10.1001/jama.2020.18513](#)
11. Arentz M, Yim E, Klaff L, Lokhandwala S, Riedo FX, Chong M, et al. Characteristics and outcomes of 21 critically ill patients with COVID-19 in Washington State. *JAMA*. 2020;323(16):1612-14. [PMID: 32191259 DOI: 10.1001/jama.2020.4326](#)
12. Forman R, Shah S, Jeurissen P, Jit M, Mossialos E. COVID-19 vaccine challenges: What have we learned

- so far and what remains to be done? *Health policy*. 2021;125(5):553-67. PMID: 33820678 DOI: 10.1016/j.healthpol.2021.03.013
13. Amit AML, Pepito VCF, Sumpaico-Tanchanco L, Dayrit MM. COVID-19 vaccine brand hesitancy and other challenges to vaccination in the Philippines. *PLOS Global Public Health*. 2022; 13;2(1):e0000165. PMID: 36962166 DOI: 10.1371/journal.pgph.0000165
 14. Salimi Y, Paykani T, Ahmadi S, Shirazikhah M, Almasi A, Biglarian A, et al. Covid-19 vaccine acceptance and its related factors in the general population of Tehran and Kermanshah. *Iran. J. Epidemiology*. 2021;16(5):1-9.
 15. Omidvar S, Firouzbakht M. Acceptance of COVID-19 vaccine and determinant factors in the Iranian population: a web-based study. *BMC Health Serv. Res.* 2022;22(1):1-8. PMID: 35578251 DOI: 10.1186/s12913-022-07948-w
 16. Nakhostin-Ansari A, Zimet GD, Khonji MS, Aghajani F, Teymourzadeh A, Rastegar Kazerooni AA, et al. Acceptance or rejection of the COVID-19 vaccine: a study on Iranian people's opinions toward the COVID-19 Vaccine. *Vaccines*. 2022;10(5):670. PMID: 35632426 DOI: 10.3390/vaccines10050670
 17. Mirahmadizadeh A, Mehdipour Namdar Z, Miyan A, Maleki Z, Hashemi Zadehfard Haghhege L, Sharifi MH. COVID-19 vaccine acceptance and its risk factors in Iranian health workers 2021. *Iran J Med Sci*. 2022;47(5):461-7. PMID: 36117581 DOI: 10.30476/IJMS.2022.92923.2425
 18. Lee P, Hu Y, Chen P, Huang Y, Hsueh P. Are children less susceptible to COVID-19? *J Microbiol Immunol Infect*. 2020;53(3):371-2. PMID: 32147409 DOI: 10.1016/j.jmii.2020.02.011
 19. Lai C-C, Liu YH, Wang C-Y, Wang Y-H, Hsueh S-C, Yen M-Y, et al. Asymptomatic carrier state, acute respiratory disease, and pneumonia due to severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (SARS-CoV-2): Facts and myths. *J Microbiol Immunol Infect*. 2020;53(3):404-12. PMID: 32173241 DOI: 10.1016/j.jmii.2020.02.012
 20. Moss WJ, Gostin LO, Nuzzo JB. Pediatric COVID-19 vaccines: what parents, practitioners, and policy makers need to know. *JAMA*. 2021;326(22):2257-8. PMID: 34739041 DOI: 10.1001/jama.2021.20734
 21. Larson HJ, Clarke RM, Jarrett C, Eckersberger E, Levine Z, Schulz WS, et al. Measuring trust in vaccination: A systematic review. *Hum Vaccin Immunother*. 2018;14(7):1599-609. PMID: 29617183 DOI: 10.1080/21645515.2018.1459252
 22. Simione L, Vagni M, Gnagnarella C, Bersani G, Pajardi D. Mistrust and beliefs in conspiracy theories differently mediate the effects of psychological factors on propensity for COVID-19 vaccine. *Front Psychol*. 2021;12: 683684. PMID: 34305736 DOI: 10.3389/fpsyg.2021.683684
 23. Karlsson LC, Lewandowsky S, Antfolk J, Salo P, Lindfelt M, Oksanen T, et al. The association between vaccination confidence ,vaccination behavior, and willingness to recommend vaccines among Finnish healthcare workers. *PLoS one*. 2019;14(10):e0224330. PMID: 31671115 DOI: 10.1371/journal.pone.0224330
 24. Tavakoli N, Nafissi N, Shokri S, Fallahpour M, Soleimani S, Riahi T, et al. Pediatric and adolescent COVID-19 vaccination side effects: A retrospective cohort study of the Iranian teenage group in 2021. *J Med Virol*. 2022;94(10):4890-900. PMID: 35758760 DOI: 10.1002/jmv.27962
 25. Saeed Vahidi. 26 percent of children in North Khorasan were injected with the second dose of corona vaccine North Khorasan: Islamic Republic News Agency. 2022.
 26. Faizullahi S. The amount of corona vaccination of Qazvin children is very insufficient Qazvin: Iranian Labour News Agency. 2022 .
 27. Hosseini-Aghcheh F. The coverage of corona vaccination for children in Hormozgan is not acceptable Hormozgan; 2022. Link
 28. Hanna P, Issa A, Noujeim Z, Hleyhel M, Saleh N. Assessment of COVID-19 vaccines acceptance in the Lebanese population: a national cross-sectional study. *J Pharm Policy Pract*. 2022;15(1):1-9. PMID: 35016705 DOI: 10.1186/s40545-021-00403-x
 29. Aedh Al. Parents' attitudes, their acceptance of the COVID-19 vaccines for children and the contributing factors in Najran, Saudi Arabia: a cross-sectional survey. *Vaccines*. 2022;10(8):1264. PMID: 36016152 DOI: 10.3390/vaccines10081264
 30. Bell S, Clarke R, Mounier-Jack S, Walker JL, Paterson P. Parents' and guardians' views on the acceptability of a future COVID-19 vaccine: A multi-methods study in England. *Vaccine*. 2020;38(49):7789-98. PMID: 33109389 DOI: 10.1016/j.vaccine.2020.10.027
 31. Azadabayani F, Kheirkhan M, Tanha K. Relationship of COVID-19-Related Fear and Self-care Behaviors with Maternal and Neonatal Outcomes in Mothers with a History of Covid-19 in 2021. *Avicenna J Nurs Midwifery Care*. 2022;30(4):239-247. DOI: 10.32592/ajnmc.30.4.239
 32. Nakhaeizadeh A, Mohammadi S. Assessing the Level of Engagement in Preventive Behaviors and COVID-19 Related Anxiety in Iranian Adults. *Avicenna J Nurs Midwifery Care*. 2021;29(2):160-70. DOI: 10.30699/ajnmc.29.2.160
 33. Dong Y, Mo X, Hu Y, Qi X, Jiang F, Jiang Z, et al. Epidemiology of COVID-19 among children in China. *Pediatrics*. 2020;145(6):e20200702. PMID: 32179660 DOI: 10.1542/peds.2020-0702
 34. Mohammadi M, Kiani M, Mehrabani S, Nikpour M. Children and COVID-19 infection: A case series of Iran. *Caspian J Intern Med*. 2022;13(Suppl 3):254-58. PMID: 35872676 DOI: 10.22088/cjim.13.0.254
 35. Choi UI, Pang Y, Zheng Y, Tang PK, Hu H, Ung COL. Parents' intention for their children to receive COVID-19 vaccine: Implications for vaccination program in Macao. *Front Pediatr*. 2022;10:978661. PMID: 36263149 DOI: 10.3389/fped.2022.978661
 36. Wang K, Wong EL-Y, Cheung AW-L, Chung VC-H, Wong CH-L, Dong D, et al. Impact of information framing and vaccination characteristics on parental COVID-19 vaccine acceptance for children: a discrete choice experiment. *Eur J Pediatr*. 2022;181(11):3839-49. PMID: 36056176 DOI: 10.1007/s00431-022-04586-6
 37. Krakowczyk JB, Bäuerle A, Pape L, Kaup T, Nulle L, Teufel M, et al. COVID-19 vaccine for children: vaccination willingness of parents and its associated factors—a network analysis. *Vaccines*. 2022;10(7):1155. PMID: 35891318 DOI: 10.3390/vaccines10071155
 38. Mafinezhad S, Bayani G, Ehteshammanesh H, Langari M, Shokrollahi N, Bozorgnia Y, et al. Evaluation of the side effects of Sinopharm and PasteCovac COVID-19 vaccines in children aged 5-12 years in Iran, North Khorasan. *International Journal of Pediatrics*. 2023;11(4):17572-582. DOI: 10.22038/ijp.2023.70478.5187
 39. Lin Y, Hu Z, Zhao Q, Alias H, Danaee M, Wong LP. Understanding COVID-19 vaccine demand and hesitancy: A nationwide online survey in China. *PLoS Neglected Trop. Dis.* 2020;14(12):e0008961. PMID: 33332359 DOI: 10.1371/journal.pntd.0008961
 40. Roy DN, Biswas M, Islam E, Azam MS. Potential factors influencing COVID-19 vaccine acceptance and hesitancy: A systematic review. *PLoS One*. 2022;17(3):e0265496. PMID: 35320309 DOI: 10.1371/journal.pone.0265496
 41. Kakemam E, Ghoddoosi-Nejad D, Chegini Z, Momeni K, Salehiniya H, Hassanipour S, et al. Knowledge, attitudes, and practices among the general population during COVID-19 outbreak in Iran: a national cross-sectional online survey. *Front. Public Health*.

- 2020;8:585302. PMID: 33363083 DOI: [10.3389/fpubh.2020.585302](https://doi.org/10.3389/fpubh.2020.585302)
42. Yang J, Liao Y, Hua Q, Lv H. A Survey of Awareness of COVID-19 Knowledge, Willingness and Influencing Factors of COVID-19 Vaccination. *Vaccines*. 2022;10(4):524. PMID: 35455273 DOI: [10.3390/vaccines10040524](https://doi.org/10.3390/vaccines10040524)
43. Al-Qerem WA, Jarab AS. COVID-19 vaccination acceptance and its associated factors among a Middle Eastern population. *Front. Public Health*. 2021;9:632914. PMID: 33643995 DOI: [10.3389/fpubh.2021.632914](https://doi.org/10.3389/fpubh.2021.632914)
44. Li M, Yuan J, Lv G, Brown J, Jiang X, Lu ZK. Myocarditis and pericarditis following COVID-19 vaccination: inequalities in age and vaccine types. *J Pers Med*. 2021;11(11):1106. PMID: 34834458 DOI: [10.3390/jpm11111106](https://doi.org/10.3390/jpm11111106)
45. Lin C, Tu P, Beitsch LM. Confidence and receptivity for COVID-19 vaccines: a rapid systematic review. *Vaccines*. 2020;9(1):16. PMID: 33396832 DOI: [10.3390/vaccines9010016](https://doi.org/10.3390/vaccines9010016)